

I ordfører kredsen har vi udvist stor lydhørhed over for de mange indkomne forslag. Det har ført til en række præciseringer i teksten og til en udvidelse af repræsentantskabet fra 25 til 36 medlemmer, en udvidelse på knap 50 pct.

I Det Konservative Folkeparti og i Venstre er vi glade for at få en forenklet struktur, men vi er også tilfredse med, at Kunstfonden fortsætter sin virksomhed. Vi finder det positivt, at det statslige støttesystem er tostrengt, at der er mere end én dør at komme ind ad. Men det er oplagt, at der er behov for et samarbejde mellem de to institutioner. Dels om fastlæggelse af den indbyrdes arbejdsdeling, dels om et samarbejde hvor opgaveområderne overlapper hinanden.

Vi hilser lovforslaget velkommen og ser med forventning hen til Kunstrådets arbejde.

Ole Sohn (SF):

Forslaget om lov om et nyt kunstråd er et forslag, som vi alene ser som et forsøg på at ændre strukturen inden for de mange råd og nævn, der har været inden for kulturrens verden. Når jeg understreger, at vi ser det som en strukturel ændring, er det, fordi vi er meget påpasselige med at slå fast, at et nyt kunstråd ikke må føre til en centralisering af kunsten og ikke må føre til en større statslig styring, og det er jo en meget hårfin balance.

Kl. 14.45

Da vi indledningsvis hørte regeringens udspil ved kulturministeren sidste forår, indrømmer jeg, at jeg hævdede øjenbrynene en smule. Ideen var jo faktisk, at man nu ville lave en meget stor centralisering af hele kunst- og kulturstøtten, at man ville sikre en ministerindflydelse, som man ikke havde kendt til i dansk kunst- og kulturliv i årtier. Derfor er det klart, at det i hvert fald hos os fik alarmklokkerne til at ringe.

Det gjorde det også i det sprudlende kunstliv. Der var der mange, der protesterede og sagde: Det her det kan ikke være rigtigt.

Der vil jeg så sige, at glædeligvis, og det vil jeg gerne takke ministeren for, lagde ministeren også an til at sige, at det går ikke, at der kommer en ny konflikt, både en politisk konflikt i Folketinget og en konflikt med kulturverdenen. Derfor lagde ministeren an til et samarbejde med alle Folketingets partier, som siden tog fat på opgaven med at finde en løsning, som kunne være med til at rationalisere den måde, alle kunststøtteordningerne fungerer på.

Der har vi haft utrolig mange gode og konstruktive forhandlinger i ordfører kredsen, og vi er kommet frem til en model for et nyt kunstråd, som sikrer, at vi stadig væk har en flerhed, forstået på den måde, at man ikke har et fælles repræsentantskab med Kunstfonden, men har to selvstændigt arbejdende repræsentantskaber. Oven i købet er også Kunstrådets repræsentantskab blevet af en størrelse, så det svarer til Kunstfondens.

Nu er alt jo relativt. Det Konservative Folkepartis ordfører sagde, at vi nu har lavet en udvidelse på 50 pct. Ja, i forhold til udspillet er det rigtig nok, men der er jo tale om en fantastisk indskrænkning af de aktive kunstneres indflydelse på kunst- og kulturlivet, og det betragter vi ikke som noget positivt. Det synes vi er en af farerne ved det, at der bliver mindre plads til det meget store engagement af frivillighed, som har været hos mange. Det synes vi selvfølgelig er det negative.

Men samlet set er vi gået med i aftalen, fordi vi kan se, at der ligger en potentiel mulighed for nogle administrative besparelser, men også kun en potentiel mulighed. Der ligger også faren for, at vi udvikler et større administrativt system, netop fordi Kunstrådet også bliver koblet meget op på kontakt med ministeriet i form af handlingsplaner og lignende.

Derfor vil jeg afslutningsvis sige, at vi støtter ændringerne. I forbindelse med høringssvarene har vi jo også fået dels nogle enkelte løftede pegefingre, dels ideer til justeringer af lovforslaget, som kan gøre det bedre. Det håber jeg også vi kan se på under udvalgsarbejdet, sådan at vi måske kan få samlet nogle af de ting op, vi ikke fik samlet op undervejs.

En af de ting, der bl.a. har været, er en række af de tværgående initiativer i Kunstrådet. Der synes jeg, det er væsentligt at få understreget, at nogle af de elementer, som tidligere lå i Kulturrådet for Børn og i Udviklingsfondens aktiviteter, netop børnekulturen og den etniske kultur, får en meget central placering. Det har vi også snakket om, og det står her også, men vi understreger det her.

Jeg synes også, at det er vigtigt at understrege, at fagudvalgene får den kompetence, så de kan komme til at arbejde med størst mulig frihed uden hele tiden at skulle kigges over skulderen, for det er jo gennem den kunstneriske frihed, at al forandringen sker.